

РОЗПОВСЮДЖЕННЯ КОЗУЛІ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ТА ЗБЕРЕЖЕННЯ ВИДУ *CAPREOLUS CAPREOLUS*

Карасьов О.М., гр. 205 – 23м ЛГВ -01

Хвалько А.В., гр. 205 – 23м - 03

Науковий керівник – канд. с.г. наук, ст. викладач **Ю.М. Бородін**
Державний біотехнологічний університет

Вивчення та збереження оптимальної чисельності основних видів мисливської фауни на прикладі мисливського господарства «Рокитне» ТОВ «Європейський фонд розвитку» Основними мисливськими видами на яких полюють в господарстві – це косуля, дикий кабан, заєць сірий, фазан, качка (крижень). Це основні види мисливської фауни яка заселяє всю Україну та Харківську область зокрема. Дослідження на вивчення способу життя, поведінки та полювання на ці види мисливських тварин, а також додержання оптимальної чисельності в господарстві [1, 3, 6]. Особливо важливими є вивчення ресурсів основних видів мисливської фауни [6, 7].

Козуля європейська відноситься до ряду Парнокопитих, родини Оленевих (Оленячих), виду *Capreolus capreolus*.

Саме козуля європейська має найбільше поширення зі своєї родини в Європі. Козуля - тварина материка Євразія. На інших континентах її немає

Козуля зустрічається в Європі, у смузі помірного клімату і в Азії. Поширена у всіх європейських країнах за винятком Ірландії, Ісландії, півдня Іспанії, Італії і Греції. Відсутня козуля також на островах Середземного моря. Не зустрічається козуля в Скандинавії північніше Нарвика.

Козуля надзвичайно адаптувалася до навколишнього середовища і заселяє всякого роду культурні ландшафти: від чистих хвойних лісів до аграрних степів, від альпійських лугов на висоті більше 1.500 м до побережжя океану. Козуля віддає перевагу світлим розрідженим лісам, з великими галявинами, пожарищами і вирубками, та лісостепу. Зустрічається в чагарникових і очеретяних заростях по берегам степових річок і озер. У Західній Європі тримається в невеликих лісах, звідки виходить на поля.

Живуть козулі як у листяних, так і в хвойних та мішаних лісах, переважно там, де є підлісок. В степових районах, де лісів мало, козулі постійно живуть на полях, переселяючись на зиму в чагарники, яри та балки.

На території Європи популяції козуль є відносно осілими і лише змінюють пасовища. У порівнянні з іншими копитними Європи козуля найбільш пристосувалася до перебування в окультуреному ландшафті в

безпосередній близькості до людини. Місцями вона майже цілий рік живе на сільськогосподарських угіддях.

Європейська козуля поширена у всіх 25 областях України. Живе на території Харківської області козуля в досить різноманітних лісах - листяних, мішаних. Добре адаптується в чагарникових та очеретяних заростях по берегах степових річок і озер [2, 3]. У Карпатах добре почуває себе на схилах гір і полонинах - альпійських луках, оскільки може в гірській місцевості жити до 3500 м над рівнем моря. У місцях з високою густиною населення, приміром на Київщині, козуля тримається в невеликих лісових масивах, звідки робить переходи до місць харчування пахатних полів. У південних степових районах місцями козуля втратила зв'язок з лісом. Тут у неї розвинулася зорова форма орієнтації та сигналізації.

В Україні можна ще виокремити карпатський та кримський ізольовані ділянки ареалу козулі європейської.

За даними вчених, які проводили дослідження популяції козулі у Поліському державному радіаційно-екологічному заповіднику, козулі досить добре освоїли території перелогів (колишніх сільськогосподарських угідь) зони відчуження [3, 4]. Вже на початку 90-х минулого століття частота зустрічей з цими тваринами досягала 70%. Зоологи вважають, що козуля європейська є другим по чисельності видом великих тварин в Чорнобильській зоні. Загальна чисельність цього виду в зоні відчуження може знаходитись в межах 2000-3000 особин. Вчені передбачають, що пристосування козулі до існування на відкритих територіях спонукає до формування польового екотипу даного виду тварин [5, 6, 7].

Література

1. Авдєєв А.С. Коваленко Б.П. Правові основи здійснення полювання в Україні. Стаття «Актуальні питання біотехнології», 2017 с 8-9.
2. Авдєєв А.С. Коваленко Б.П. Грінько В.В. «Фактор занепокоєння» в мисливських угіддях як результат діяльності людини. Стаття «Актуальні питання біотехнології», 2017 с 22-23.
3. Даниленко Е.А., Кузьмин В.А., Кузьмин И.Ф. Кормовая база в охотничьих хозяйствах. - М., - 1979. - 96 с.
4. Данилов Д.Н., Русанов Я.С, Риковский А.С. та ін. Основи охотустройства. - М., - 1996. - 330 с.
5. Дежкин І.В., Менькова Н. В. Влияние охотничьих животных на лесное и сельское хозяйство.— М., 1978.
6. Закон України «Про мисливське господарство та полювання» Статті 27-29 с. 18-19.
7. Інструкція з упорядкування мисливських угідь України. – К.: Держком. лісового господарства України, 2000. – 85 с.